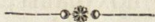

азъ самъ задоволенъ, нека да обѣдуваме. Капо се свърши обѣдъ, рече погда слугаша му: Ако обичеше Господине, сосъ единъ шрудъ можеме сега и да вечераме. Быва опговори Сребролюбесто: Но капо спориха и вечераша, обърна се пакъ слугаша и му рече: Господине! Вы знаеше какъ подиръ вечера хораша спяшъ, и мы сега шреба да спориме споредъ обычая. Оспанеше сосъ здравіе, азъ опхождамъ, и легка Ви ноцъ! Сребролюбесто видѣвши шова, шрудешесе сосъ разны увѣщанія да го приведе да рабоши, но не бѣ возможно, защошо слугаша му легна да спи, и не вспана до вшорото ушро.

Едного дулгерина нападна едно зло куче за да го ухапе, койшо капо видѣ бѣда, и какъ не може пнакъ да се освободи, удари го сосъ сѣкираша си, и го уби. Господаро на кучешо въ шой часъ обади го на Судіяша, и хвалеше доброшаша и вѣрносшь ша на кучешо си, и искаше зарадъ него голема заплаша. Но дулгерино опрычеше се да му даде една пара, и думаше какъ не е го убиль изъ злоба, но шокмо за да упаци себе си. Тогда рече му Судіяша: И шы шребаше да го ударишь сосъ держалошо а не сосъ сѣки-